

Republica Moldova

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

**DECIZIE
DE INADMISIBILITATE**

a sesizării nr. 37g/2021

privind excepția de neconstituționalitate
a unor prevederi din articolul 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130 din
8 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă

*(interdicția de a elibera permisul de armă persoanelor care au fost
condamnate pentru infracțiuni comise cu folosirea substanțelor stupefiante,
psihotrope și a precursorilor)*

CHIȘINĂU

18 mai 2021

Curtea Constituțională, judecând în componența:

dnei Domnica MANOLE, *Președinte*,
dnei Liuba ȘOVA,
dlui Nicolae ROȘCA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea dlui Marcel Lupu, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată pe 23 februarie 2021,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând pe 18 mai 2021, în camera de consiliu,

Pronunță următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a textului „precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor” din articolul 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130 din 8 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, ridicată de către dl Ruslan Nastas, parte în dosarul nr. 3-411/2020, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a fost trimisă la Curtea Constituțională de către dl judecător Victor Sîrbu de la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, în baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție.

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Prin sentința Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău, din 9 aprilie 2003, autorul excepției, dl Ruslan Nastas, a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 225/5 alin. (1) din Codul penal, adoptat pe 24 martie 1961. Acest articol reglementa infracțiunea de „fabricare, procurare, păstrare sau expediere ilegală de mijloace narcotice fără scop de desfacere”.

4. Pe 28 februarie 2014, dlui Ruslan Nastas i-a fost eliberat un permis de armă. La expirarea termenului de valabilitate al permisului de armă, *i.e.* cinci ani, dl Ruslan Nastas a depus o cerere de prelungire a permisului.

5. Examinând cererea de prelungire a permisului, Direcția generală securitate publică din cadrul Inspectoratului General al Poliției a emis Decizia nr. 37 din 28 noiembrie 2019, prin care a revocat dreptul dlui Ruslan Nastas de a purta armă. În motivarea deciziei, autoritatea în discuție a menționat că dl Ruslan Nastas a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 225/5 alin. (1) din Codul penal, adoptat pe 24 martie 1961, și, prin urmare, este incident articolul 7 alin. (2) lit. e) din Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă. Potrivit acestei norme, permisul de procurare a armelor letale și neletale supuse autorizării și permisul de armă

nu li se eliberează persoanelor care au fost condamnate prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru infracțiuni comise cu intenție cu folosirea armelor sau a munițiilor, a substanțelor și materialelor explozive sau toxice, **precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor**, dar și pentru purtarea, păstrarea, procurarea, producerea, fabricarea, transportarea sau comercializarea ilegală a acestora.

6. Așadar, pe 17 februarie 2020, dl Ruslan Nastas a formulat o acțiune în judecată prin care a contestat Decizia Direcției generale securitate publică din cadrul Inspectoratului General al Poliției nr. 37 din 28 noiembrie 2019. De asemenea, dl Ruslan Nastas i-a solicitat instanței să oblige autoritatea competentă să-i prelungească valabilitatea permisului de armă.

7. În cadrul ședinței de judecată, dl Ruslan Nastas a ridicat excepția de neconstituționalitate a prevederilor menționate la §1, potrivit cărora o persoană nu poate deține permis de armă dacă a fost condamnată anterior, printre altele, pentru infracțiuni comise cu intenție cu folosirea substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor.

8. Printr-o încheiere din 12 februarie 2021, Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a admis ridicarea excepției de neconstituționalitate și a sesizat, în acest sens, Curtea Constituțională, în vederea examinării acesteia.

B. Legislația pertinentă

9. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 16 Egalitatea

„(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

„Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”

Articolul 46 Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(3) Avera dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(4) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.

(5) Dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului.

(6) Dreptul la moștenire a proprietății private este garantat.”

10. Prevederile relevante ale Legii nr. 130 din 8 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă sunt următoarele:

Articolul 7

Condițiile de acordare a permisului de procurare a armelor letale și neletale supuse autorizării și, după caz, a permisului de armă

„(1) Permisul de procurare a armelor letale și neletale supuse autorizării și, după caz, permisul de armă se acordă persoanelor prevăzute la art.8 alin.(1) dacă nu se află în una din situațiile specificate la alin.(2) din prezentul articol și întrunesc cumulativ următoarele condiții:

a) au împlinit vârsta de 21 de ani;

b) au absolvit un curs de instruire teoretică și practică de mânăuire a armei de foc, organizat de o persoană juridică acreditată în domeniu, în condițiile legii, cu excepția personalului atestat sau în rezervă din cadrul autorităților administrației publice care au competențe în domeniul apărării naționale, securității statului și al ordinii publice, precum și din cadrul Centrului Național Anticorupție, al Procuraturii și al Administrației Naționale a Penitenciarelor;

c) dispun de condiții pentru asigurarea securității și integrității armelor și a munițiilor;

d) sunt apte din punct de vedere psihologic și medical pentru a deține și a folosi arme și muniții;

e) au calitatea impusă de lege, atestată prin documente prevăzute în normele de aplicare a prezentei legi, în funcție de destinația armelor.

(2) Permisele prevăzute la alin.(1) nu se acordă persoanelor care se află în una din următoarele situații:

[...]

e) au fost condamnate prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru infracțiuni comise cu intenție cu folosirea armelor sau a munițiilor, a substanțelor și materialelor explozive sau toxice, **precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor**, dar și pentru purtarea, păstrarea, procurarea, producerea, fabricarea, transportarea sau comercializarea ilegală a acestora;

[...]”

Articolul 18

Încetarea dreptului de posesie și limitarea dreptului de proprietate asupra armelor

„(1) Dreptul de posesie a armelor încetează dacă titularul se află în una din următoarele situații:

[...]

b) se află în una din situațiile specificate la art.7 alin.(2) lit.e)–g);

[...]

(4) În cazul în care titularul se află în una din situațiile specificate la alin.(1), (2) sau (3), organul de poliție competent reține permisul de armă, iar titularul este obligat să depună armele și întreaga cantitate de muniții aferente la organul de poliție în a cărui rază de competență teritorială își are domiciliul ori este obligat să le înstrăineze în condițiile prezentei legi.

[...]

(6) Constatarea situațiilor specificate la alin.(1)–(5) din prezentul articol se face de către autoritățile competente indicate la art.7 alin.(3), care iau măsura de retragere sau, după caz, de anulare a permisului de armă la armele referitor la care dreptul de posesie încetează sau dreptul de proprietate este limitat prin interdicție de posesie.

(7) Măsura prevăzută la alin.(4) poate fi contestată în modul stabilit de legislația cu privire la contenciosul administrativ.

(8) Deținătorul armelor este obligat ca, în termen de 10 zile de la data la care i s-a adus la cunoștință măsura prevăzută la alin.(6), să depună armele și întreaga cantitate de muniții aferente la organul de poliție în a cărui rază de competență teritorială își are domiciliul în vederea înstrăinării sau depozitării, cu excepția situațiilor în care acestea sunt ridicate de organul de poliție competent. Exercițarea căilor de atac, prevăzute de lege, împotriva măsurii de anulare a permisului de armă nu suspendă obligația deținătorului de a depune armele la organul de poliție.

(9) Din momentul survenirii situațiilor specificate la alin.(1) lit.b) sau c), titularul dreptului de proprietate asupra armelor este obligat ca, în cel mult 15 zile, să înstrăineze ori să depună arma la un armurier autorizat pentru înstrăinare, cu înștiințarea organului de poliție, iar în cazul în care s-a omis termenul prevăzut, intervine înstrăinarea silită.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

11. Autorul excepției de neconstituționalitate afirmă că dispozițiile contestate îi interzic persoanei să dețină o armă în situația în care a fost condamnată anterior pentru infracțiuni legate de păstrarea drogurilor, fără a ține cont de faptul că antecedentele penale s-au stins. Potrivit autorului excepției, restricția în discuție limitează în mod nejustificat dreptul de a deține o armă.

12. De asemenea, autorul excepției susține că instituirea unei asemenea restricții pentru persoanele condamnate pentru infracțiuni comise cu folosirea drogurilor este bazată pe stereotipuri. De altfel, în cazul solicitării eliberării unui permis de armă, solicitantul trebuie să prezinte un certificat medical care conține concluzia medicului narcolog.

13. Autorul excepției invocă încălcarea articolelor 4, 16, 22 și 46 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

14. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

15. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, ține de competența Curții Constituționale.

16. Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de o parte în proces. Astfel, sesizarea este formulată de către subiectul căruia i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) literele a) și g) din Constituție.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie textul „precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor” din articolul 7 alin.(2) lit. e) din Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă. Prevederile respective stabilesc interdicția eliberării permisului de procurare a armelor letale și neletale supuse autorizării și a permisului de armă persoanelor care au fost condamnate prin hotărâre judecătorească irevocabilă pentru infracțiuni comise cu intenție cu folosirea substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor.

18. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată într-o cauză care are ca obiect o acțiune în obligarea emiterii permisului de armă, ca urmare a refuzului autorității competente de a acorda permisul din motivul stabilit de prevederile contestate. Prin urmare, Curtea consideră că dispozițiile contestate pot fi aplicate în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

19. Curtea observă că prevederile contestate nu au făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

20. Curtea reține că o altă condiție obligatorie pentru ca excepția de neconstituționalitate să poată fi examinată în fond este incidența unui drept din Constituție. Curtea trebuie să verifice, prin prisma argumentelor autorului sesizării, dacă prevederile contestate reprezintă o ingerință în vreun drept fundamental (DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 19; DCC nr. 64 din 11 iunie 2020, § 19; DCC nr. 27 din 16 februarie 2021, § 16).

21. Autorul excepției a invocat încălcarea articolelor 4 [*drepturile și libertățile omului*], 16 [*egalitatea*], 22 [*neretroactivitatea legii*] și 46 [*dreptul la proprietate privată*] din Constituție.

22. În jurisprudența sa, Curtea a subliniat că articolele 4 și 16 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare (a se vedea DCC nr. 14 din 10 februarie 2020, § 32; DCC nr. 56 din 2 iunie 2020, § 23). Pentru a fi aplicabile, autorul excepției de neconstituționalitate trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturile fundamentale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că articolul 22 din Constituție nu este incident în această cauză. Dispozițiile contestate nu ridică o problemă din perspectiva respectării principiului neretroactivității legii, în sensul legalității incriminării și aplicării pedepsei penale. În acest sens, Curtea Europeană a menționat că obligațiile și restricțiile impuse persoanelor în cadrul supravegherii administrative nu constituie „pedepse” în sensul articolului 7 § 1 și **trebuie considerate drept măsuri preventive în privința cărora principiul neretroactivității este inaplicabil** (*Timofeyev și Postupkin v. Rusia*, 19 ianuarie 2021, § 81).

24. De asemenea, pentru consolidarea raționamentelor sale, Curtea face trimitere la jurisprudența Curții Europene, care a menționat că folosirea

armelor de foc presupune un nivel înalt de risc pentru dreptul la viață, de vreme ce orice tip de conduită greșită, nu doar cu intenție, ci și din neglijență, care implica folosirea armelor de foc poate avea consecințe fatale pentru victime, iar riscul ca asemenea arme să fie folosite pentru a comite fapte penale în mod deliberat este și mai serios. Prin urmare, **folosirea armelor este o formă de activitate periculoasă care trebuie să angajeze obligația pozitivă a statelor de a adopta și de a implementa măsuri concepute să garanteze siguranța publică** (a se vedea *Kotilainen și alții v. Finlanda*, 17 septembrie 2020, § 75). În acest sens, Curtea conchide că legislatorul are o marjă largă de apreciere cu privire la reglementarea regimului utilizării armelor, în vederea punerii în aplicare a unui sistem riguros de măsuri efective, apte să prevină orice utilizare necorespunzătoare și periculoasă a armelor.

25. Mai mult, Curtea observă că, deși autorul susține că dispozițiile contestate ar fi contrare articolului 22 din Constituție, acesta nu a motivat pretinsa neconformitate a dispozițiilor criticate cu prevederile constituționale invocate și nici nu a demonstrat raportul contradictoriu dintre ele.

26. Cu privire la articolul 46, care garantează dreptul de proprietate privată, Curtea observă că autorul excepției nu a raportat motivele prezentate în sesizare la aceste prevederi constituționale. Autorul excepției s-a referit în motivarea sa la dreptul de a deține o armă și la faptul că măsura contestată i-ar fi limitat acest drept, fără a demonstra în ce măsură prevederile contestate îi lezează dreptul de proprietate. Aceste constatări sunt suficiente pentru a stabili caracterul nefondat al sesizării în această parte. De altfel, Curtea reține că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate (DCC nr. 5 din 20 ianuarie 2020, § 20; DCC nr. 33 din 19 martie 2020, § 31; DCC nr. 46 din 1 aprilie 2021, §17).

27. Totuși, Curtea constată că Legea privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă oferă suficiente garanții în vederea salvărdării dreptului de proprietate al deținătorilor de arme, în situația în care se constată vreun motiv care restricționează dreptul de a deține arme. În special, în situația în care se constată motivul prevăzut de dispozițiile contestate, potrivit articolului 18 alin. (9) din Legea menționată, titularul dreptului de proprietate a armelor este obligat ca, în cel mult 15 zile, să înstrăineze ori să depună arma la un armurier autorizat pentru înstrăinare, cu înștiințarea organului de poliție, iar în cazul în care s-a omis termenul prevăzut, intervine înstrăinarea silită. Altfel spus, proprietarul armei o poate înstrăina și obține contravaloarea acesteia.

28. Pentru că nu s-a demonstrat incidența drepturilor fundamentale invocate de autorul sesizării (*i.e.* cele garantate de articolele 22 și 46 din Constituție), Curtea notează că nici articolele 4 și 16 din Constituție nu sunt incidente.

29. Prin urmare, în baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinare în fond.

Din aceste motive, în baza articolelor 135 alin. (1) lit. g), 140 alin. (2) din Constituție, 26 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 61 alin. (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se declară inadmisibilă* excepția de neconstituționalitate a textului „precum și a substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor” din articolul 7 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 130 din 8 iunie 2012 privind regimul armelor și al munițiilor cu destinație civilă, ridicată de către dl Ruslan Nastas, parte în dosarul nr. 3-411/2020, pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

*Chișinău, 18 mai 2021
DCC nr. 67
Dosarul nr. 37g/2021*